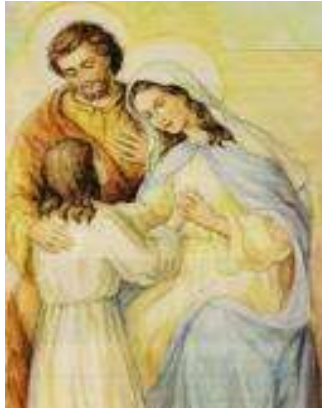

HÃY NHỚ ĐẾN CHA MẸ CON KHI CON NGỒI GIỮA BẠC QUYỀN CAO CHÚC TRỌNG!

... Bà **Giovanna Palmieri** 89 tuổi từ 71 năm qua sống cạnh ông **Antonio Volpe** 93 tuổi. Ông bà vừa mừng "lễ sắt" 70 năm hôn phối và hy vọng sẽ tiến tới "lễ bạch kim" 75 năm hôn phối vào năm 2017. Hiện ông bà sống tại Lamezia Terme thuộc vùng Calabria ở miền Nam nước Ý. Ông bà sinh hạ 8 người con và có 11 đứa cháu cùng 12 đứa chắt.

71 năm sống sót trải qua hai cuộc thế chiến 1914-1918 và 1939-1945 với không biết bao đói khổ, phân ly chia cách và không thiếu những thăng trầm của vui buồn sướng khổ cũng như những thuận hợp và bất đồng. Chính tâm tình tiếp nhận và tin tưởng lẫn nhau đã giúp hai ông bà thắng vượt mọi khó khăn nguy hiểm và thoát ra khỏi chúng một cách bằng an vô sự. Cuộc sống chung thủy của ông bà như một sứ điệp muốn nhắn gửi riêng đến các đôi vợ chồng trẻ trong xã hội ngày nay:

- Các bạn hãy kiên nhẫn, hãy nghiêm túc và hãy luôn luôn tìm kiếm sự đồng thuận.

Ngược dòng thời gian vào ngày 1-1-1942 nơi nhà thờ xứ đạo, đôi bạn trẻ Giovanna và Antonio đồng đặc ân yếm nói lời "Thưa Có" trước mặt Đức Ông Antonio Genovese. Đó là thời gian ngay giữa lòng đệ nhị thế chiến.

Chiến tranh đang mức độ tàn khốc. Nhưng chàng Antonio quá nhung nhớ quê hương và người yêu bé nhỏ nơi quê nhà. Nhờ một chiến công chàng đạt được qua việc phá hủy một chiến xa của quân Đức mà chàng nhận một giấy phép đặc biệt trở về quê để chớp nhoáng làm lễ cưới với nàng Giovanna. Tất cả biến cố vừa nói diễn ra trong vòng vòn vài ngày. Bởi vì, ngay sau đó Antonio phải tức tốc lên đường trở lại quân ngũ đang trấn đóng nơi mặt trận hy lạp.

Năm sau - 1943 - Antonio bị quân Đức bắt làm tù binh và bị nhốt vào trại tù cải tạo. Cuộc sống khổ không bút mực nào tả hết. Đói rét và bị hành hung dờ sống dờ chết. Sau cùng, nhờ quân đội Hoa Kỳ giải phóng, chàng Antonio sung sướng trở về quê Sambiasse. Nơi đây chàng bắt đầu làm đủ thứ công việc từ thợ hồ cho đến nghề nông.

Điều đáng nói: cụ ông Antonio Volpe là tín hữu Công Giáo sống đạo chân thành, trung tín và sốt sắng. Tới bao giờ sức lực còn cho phép, hàng năm cứ vào Chúa Nhật cuối tháng 8, cụ đều làm một chuyến hành hương đi bộ tiến về đền thánh Đức Mẹ Visora ở Conflenti, cách Sambiasse không xa.

Đây là chuyến hành hương thể theo lời đã khấn hứa cùng Đức Mẹ MARIA. Cụ Antonio giải thích:

- Tôi đặc biệt có lòng kính mến Đức Mẹ Visora. Bởi vì, thân mẫu tôi và tôi, cả hai chúng tôi cùng khấn hứa với Đức Mẹ Visora rằng nếu tôi sống sót trở về bằng an từ chiến tuyến thì chúng tôi sẽ đích thân đến kính viếng Đức Mẹ để bày tỏ lòng tri ân cùng Đức Mẹ.

Chưa hết. Lòng trung thành sống đạo và kính mến Đức Mẹ MARIA còn được cụ ông Antonio biểu lộ bằng cách đưa con cái đến nhà thờ vào đầu tháng 12 để tham dự tuần cửu nhật chuẩn bị mừng lễ Đức Mẹ Vô Nhiễm mừng vào ngày 8-12.

Trong khi đó cụ bà Giovanna cũng từng làm việc vất vả trong thời gian đầu của cuộc sống lứa đôi,

ngay giữa đệ nhị thế chiến 1939-1945. Cụ bà nhớ lại những năm tháng khốn khổ ấy:

- Tôi xoay xở làm đủ thứ nghề để kiếm chút tiền phụ giúp nuôi sống toàn gia đình, một gia đình đông con. Tôi không bao giờ được nghỉ ngơi giây lát. Ngay khi mang thai bụng đã lớn tôi vẫn phải ra sông để giặt đồ. Lúc ấy tất cả đều giặt bằng tay.

Cụ bà cũng đặc biệt bày tỏ niềm triu mến yêu thương chồng. Sau 71 năm chung sống, cụ bà âu yếm nói về cụ ông:

- Ông nhà tôi là bậc quân tử và là đấng trượng phu! Ông luôn trung tín yêu thương tôi và kề vai sát cánh bên tôi trong mọi thăng trầm của cuộc sống.

Về phía 8 người con cũng không quên bày tỏ lòng tri ân thảo hiếu đối với Cha Mẹ già. Một người trong các con ông bà nói:

- Một niềm vui lớn lao cho chúng tôi khi được quy tụ về nhà cha mẹ. Ngày nào không trông thấy mặt cha mẹ thì tôi cảm thấy buồn buồn như thiếu thốn một cái gì đó!

... "Hãy nhớ đến cha mẹ con khi con ngồi giữa bậc quyền cao chức trọng, kéo con quên mình đang ở trước mặt các vị ấy mà cư xử như một kẻ ngu dân; rồi con lại mơ ước phải chỉ mình được sinh ra và nguyên rủa ngày con chào đời. Người đã quen nói lời nhục mạ thì suốt đời không ai sửa dạy nổi .. Người không chung thủy với vợ tự nhủ rằng: "Nào ai thấy nổi? Bóng tối bao quanh ta, tường nhà che khuất ta! Chẳng ai nhìn thấy, việc gì ta phải sợ? Đấng Tối Cao chẳng chấp tội ta đâu!" Ấy mắt người đời thì nó sợ, mà nào biết rằng mắt của THIÊN CHÚA sáng hơn mặt trời gấp vạn lần. Người thấy rõ mọi đường nẻo phạm nhân và thấu suốt cả những nơi kín ẩn" (Huấn Ca 23,14-15/18-19).

("Noi Genitori e Figli", Mensile di vita familiare, supplemento ad Avvenire, 3 Marzo 2013 n.171 Anno XVII, trang 15-16)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt